

Convenția nr. 138/1973 privind vârsta minima de încadrare in munca

Conferința generala a Organizației Internaționale a Muncii,

convocata la Geneva de către Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și reunita aici la 6 iunie 1973 în cea de-a cincizeci și opta sesiune a sa,

după ce a hotărât să adopte diferite propuneri relative la vârsta minima de încadrare în munca, problema care constituie cel de-al patrulea punct al ordinii de zi a sesiunii,

luând nota de termenii Convenției asupra vârstei minime (industrie), 1919; ai Convenției asupra vârstei minime (munca maritimă), 1920; ai Convenției asupra vârstei minime (agricultura), 1921; ai Convenției asupra vârstei minime (cărbunari și fochiști), 1921; ai Convenției asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1932; ai Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (munca maritimă), 1936; ai Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (industrie), 1937; ai Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1937; ai Convenției asupra vârstei minime (pescari), 1959 și ai Convenției asupra vârstei minime (munci subterane), 1965,

considerând că a sosit momentul să se adopte un instrument general asupra acestui subiect care va trebui să înlocuiască treptat instrumentele existente ce se aplică unor sectoare economice limitate, în vederea abolirii totale a muncii copiilor,

după ce a hotărât că acest instrument va lua forma unei convenții internaționale,

adopta, la 26 iunie 1973, următoarea convenție, care se va numi Convenția asupra vârstei minime, 1973:

Articolul 1

Orice stat membru care aplică prezenta convenție se angajează să urmărească o politică națională care să asigure abolirea efectivă a muncii copiilor și să ridice în mod progresiv vârsta minima de încadrare în funcție sau de folosire la munca la un nivel care să permită adolescenților cea mai completă dezvoltare fizică și mintală.

Articolul 2

1. Orice stat membru care ratifică prezenta convenție va specifica, printr-o declarație anexată ratificării sale, o vârstă minima de încadrare în funcție sau folosire la munca pe teritoriul sau pe mijloacele de transport înmatriculate pe teritoriul sau; cu excepția dispozițiilor art. 4 și 8 ale prezentei convenții, nici o persoană de vârstă inferioară acestor limite minime nu va putea fi încadrată într-o funcție sau folosită la munca în vreo profesie oarecare.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție va putea, în consecință, să informeze, prin noi declarații, pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii că ridică vârsta minima stabilită anterior.

3. Vârsta minimă stabilită conform paragrafului 1 al prezentului articol nu va putea fi inferioară vârstei la care încetează școlarizarea obligatorie și, în nici un caz, vârstei de 15 ani.

4. Deosebit de dispozițiile paragrafului 3 al prezentului articol, orice stat membru a cărei economie și instituții școlare nu sunt suficient de dezvoltate va putea, după consultarea organizațiilor celor ce angajează și a organizațiilor lucrătorilor, interesate, dacă acestea există, să stabilească, într-o primă etapă o vârstă minimă de 14 ani.

5. Orice stat membru care va stabili o vârstă minimă de 14 ani, în virtutea paragrafului precedent, trebuie să declare în rapoartele pe care este obligat să le prezinte în baza art. 22 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii:

a) fie ca motivul hotărârii sale persistă;

b) fie ca renunța de a se prevala de paragraful 4 de mai sus cu începere de la o anumită dată.

Articolul 3

1. Vârsta minimă de încadrare în orice fel de funcție de folosire în orice fel de muncă ce prin natură sa sau prin condițiile în care se exercită este susceptibilă de a dauna sănătății, securității sau moralității adolescenților nu trebuie să fie sub 18 ani.

2. Funcțiile sau muncile prevăzute la paragraful 1 de mai sus vor fi determinate de către legislația națională sau autoritatea competentă, după consultarea organizațiilor celor care angajează și a organizațiilor lucrătorilor, interesate, dacă astfel de organizații există.

3. Fără a mai ține seama de dispozițiile paragrafului 1 de mai sus, legislația națională sau autoritatea competentă poate, după consultarea organizațiilor celor care angajează și a organizațiilor lucrătorilor, interesate, dacă ele există, să permită încadrarea în funcție sau folosirea în munca a adolescenților începând cu vârsta de 16 ani, cu condiția ca sănătatea, securitatea și moralitatea lor să fie pe deplin garantate și să primească, pentru ramura respectivă de activitate, o instruire corespunzătoare sau o școlarizare profesională.

Articolul 4

1. În măsura în care este necesar și după consultarea organizațiilor celor care angajează și a organizațiilor lucrătorilor, interesate, dacă ele există, autoritatea competentă poate excepta de la aplicarea prezentei convenții anumite categorii de funcții sau de munci dacă aplicarea dispozițiilor convenției la aceste categorii ridică dificultăți de executare deosebite și importante.

2. Orice stat membru care ratifică prezenta convenție trebuie ca în primul sau raport asupra aplicării acesteia, pe care este obligat să-l prezinte conform art. 22 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, să indice motivat categoriile de funcții sau munci care au fost exceptate în baza paragrafului 1 al prezentului articol; în rapoartele ulterioare să vă arate starea legislației și practicii proprii în ce privește aceste categorii, precizându-se în ce măsură s-a aplicat sau s-a propus să se aplice prezenta convenție în ce privește numele categorii.

3. Prezentul articol nu exceptează de la aplicarea prevederilor prezentei convenții funcțiile sau muncile arătate la art. 3.

Articolul 5

1. Orice stat membru a cărui economie și servicii administrative nu sunt suficient de dezvoltate va putea, după consultarea organizațiilor celor care angajează și ale lucrătorilor, interesate, dacă ele există, să limiteze, într-o primă etapă, câmpul de aplicare a prezentei convenții.

2. Statul membru care se prevalează de paragraful 1 al prezentului articol trebuie să arate, printr-o declarație anexată ratificării sale, ramurile de activitate economică sau tipurile de întreprinderi cărora urmează să li se aplice dispozițiile prezentei convenții.

3. Câmpul de aplicare a prezentei convenții trebuie să cuprindă cel puțin: industriile extractive; industriile de manufactură; de construcții și lucrări publice; electricitatea, gazele, apa; serviciile sanitare; transporturile, antrepozitele și comunicațiile; plantațiile și alte întreprinderi agricole exploatate în principal în scopuri comerciale, cu excepția întreprinderilor familiale sau de mici proporții care produc pentru consumul local și nu folosesc în mod regulat lucrători salariați.

4. Orice stat membru care a limitat câmpul de aplicare a convenției în virtutea prezentului articol:

a) trebuie să arate, în rapoartele pe care este obligat să le prezinte în baza art. 22 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, situația generală a folosirii muncii adolescenților și copiilor în ramurile de activitate exceptate de la aplicarea prezentei convenții, precum și orice progres realizat în vederea lărgirii aplicării dispozițiilor convenției;

b) poate oricând să extindă câmpul de aplicare a convenției printr-o declarație adresată directorului general al Biroului Internațional al Muncii.

Articolul 6

Prezenta convenție nu se aplică muncii efectuate de copii sau adolescenți în institutele de învățământ general, în școlile profesionale sau tehnice ori în alte institute de formare profesională și nici muncii efectuate de persoane sub 14 ani în întreprinderi, dacă această muncă se îndeplinește în conformitate cu condițiile stabilite de autoritatea competentă după consultarea organizațiilor celor care angajează și ale lucrătorilor, interesate, dacă astfel de organizații există, și dacă face parte integrantă:

a) fie dintr-o școală sau dintr-un curs de formare profesională a cărui responsabilitate revine conducătorului unei școli sau unei instituții de formare profesională;

b) fie dintr-un program de formare profesională aprobat de autoritatea competentă și executat în principal sau în întregime într-o întreprindere;

c) fie dintr-un program de orientare destinat să faciliteze alegerea unei profesii sau a unui tip de formare profesională.

Articolul 7

1. Legislația națională poate autoriza încadrarea în munci ușoare a persoanelor între 13 și 15 ani sau executarea de către aceste persoane a astfel de munci cu condiția ca muncile respective:

- a) să nu fie susceptibile de a le prejudicia sănătatea sau dezvoltarea;
- b) să nu fie de natură a le prejudicia: interesul pentru școală, participarea la programele de orientare sau formare profesională aprobate de autoritatea competentă, posibilitatea de a beneficia de instruirea primită.

2. Legislația națională poate, de asemenea, cu excepția condițiilor prevăzute de alin. a) și b) ale paragrafului 1 de mai sus, să permită încadrarea în funcție sau folosirea la munca a persoanelor în vârstă de cel puțin 15 ani care nu și-au terminat încă școlaritatea obligatorie.

3. Autoritatea competentă va determina activitățile în care încadrarea în funcție sau folosirea la munca poate fi permisă în conformitate cu paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol și va fixa durata în ore și condițiile funcției sau muncii respective.

4. Fără a mai ține seama de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol, un stat membru care s-a folosit de dispozițiile paragrafului 4 al art. 2 poate, atât timp cât înțelege să se prevaleze de aceste dispoziții, să înlocuiască vârstele de 12 și 14 ani cu vârstele de 13 și 15 ani indicate la paragraful 1 și vârsta de 14 ani cu vârsta de 15 ani indicată la paragraful 2 al prezentului articol.

Articolul 8

1. După consultarea organizațiilor celor care angajează și ale lucrătorilor, dacă acestea există, autoritatea competentă poate autoriza, de la caz la caz, prin derogare de la interdicția de încadrare în funcție sau folosire la munca prevăzută de art. 2 al prezentei convenții, participarea la activități de genul spectacolelor artistice.

2. Autorizările astfel acordate trebuie să limiteze durata în ore a serviciului sau muncii autorizate și să-i fixeze condițiile.

Articolul 9

1. Autoritatea competentă va lua toate măsurile necesare, inclusiv prevederea de sancțiuni corespunzătoare, în vederea asigurării aplicării efective a prezentei convenții.

2. Legislația națională sau autoritatea competentă va stabili persoanele cărora le revine sarcina respectării dispozițiilor de aplicare ale prezentei convenții.

3. Legislația națională sau autoritatea competentă va stabili registrele sau alte documente pe care cel care angajează este obligat să le țină și să le păstreze la dispoziția sa; aceste registre sau documente vor indica numele și vârsta sau data nașterii, certificate, pe cât posibil, în modul convenit, a persoanelor încadrate în munca de el sau care muncesc pentru el și a căror vârstă este sub 18 ani.

Articolul 10

1. Prezenta convenție revizuieste Convenția asupra vârstei minime (industrie), 1919, Convenția asupra vârstei minime (munca maritima), 1920, Convenția asupra vârstei minime (agricultura), 1921, Convenția asupra vârstei minime (cărbunari si fochiști), 1921, Convenția asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1932, Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (munca maritima), 1936, Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (industrie), 1937, Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1937, Convenția asupra vârstei minime (pescari), 1959 si Convenția asupra vârstei minime (munci subterane), 1965.

2. Intrarea in vigoare a prezentei convenții nu închide calea ratificării ulterioare a Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (munca maritima), 1936, Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (industrie), 1937, Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1937, Convenției asupra vârstei minime (pescari), 1959 si Convenției asupra vârstei minime (munci subterane), 1965.

3. Convenția asupra vârstei minime (industrie), 1919, Convenția asupra vârstei minime (munca maritima), 1920, Convenția asupra vârstei minime (agricultura), 1921 si Convenția asupra vârstei minime (cărbunari si fochiști), 1921 vor înceta sa mai fie deschise ratificării ulterioare din momentul in care toate statele membre părți ale acestei convenții vor consimți la aceasta închidere, fie ratificând prezenta convenție, fie printr-o declarație comunicata directorului general al Biroului Internațional al Muncii.

4. Cu începere de la intrarea in vigoare a prezentei convenții:

a) faptul ca un stat parte la Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (industrie), 1937, accepta obligațiile prezentei convenții si fixează, conform art. 2 al acesteia, o vârsta minima de cel puțin 15 ani, atrage de plin drept denunțarea imediata a Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (industrie) 1937;

b) faptul ca un stat membru parte la Convenția asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1932, accepta obligațiile prezentei convenții pentru muncile neindustriale in sensul numitei convenții, atrage de plin drept denunțarea imediata a Convenției asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1932;

c) faptul ca un stat membru parte la Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1937, accepta obligațiile prezentei convenții pentru muncile neindustriale in sensul numitei convenții si fixează, conform art. 2 al prezentei convenții, o vârsta minima de cel puțin 15 ani, antrenează de plin drept denunțarea imediata a Convenției (revizuite) asupra vârstei minime (munci neindustriale), 1937;

d) faptul ca un stat membru parte la Convenția (revizuita) asupra vârstei minime (munca maritima), 1936, accepta obligațiile prezentei convenții pentru munca maritima si, fie ca fixează, conform art. 2 al prezentei convenții, o vârsta minima de cel puțin 15 ani, fie ca precizează ca art. 3 al prezentei convenții se aplica muncii maritime, atrage de plin drept denunțarea imediata a Convenției (revizuita) asupra vârstei minime (munca maritima), 1936;

e) faptul ca un stat membru parte la Convenția asupra vârstei minime (pescari), 1959, accepta obligațiile prezentei convenții pentru pescuitul maritim si, fie ca fixează, conform art. 2 al prezentei convenții, o vârsta minima de cel puțin 15 ani, fie ca precizează ca art. 3 al prezentei convenții se aplica la pescuitul maritim, atrage de plin drept denunțarea imediata a Convenției asupra vârstei minime (pescari), 1959;

f) faptul ca un stat membru parte la Convenția asupra vârstei minime (munci subterane), 1965, accepta obligațiile prezentei convenții si, fie ca fixează, conform art. 2 al prezentei convenții, o vârstă minima cel puțin egala cu cea pe care a indicat-o in executarea convenției din 1965, fie ca precizează ca o astfel de vârstă se aplica conform art. 3 al prezentei convenții la muncile subterane, atrage de plin drept denunțarea imediata a Convenției asupra vârstei minime (munci subterane), 1965.

5. Cu începere de la intrarea in vigoarea a prezentei convenții:

a) acceptarea obligațiilor prezentei convenții atrage denunțarea Convenției asupra vârstei minime (industrie), 1919, in ce privește aplicarea art. 12 al acesteia;

b) acceptarea obligațiilor prezentei convenții pentru agricultura atrage denunțarea Convenției asupra vârstei minime (agricultura), 1921 in ce privește aplicarea art. 9 al acesteia;

c) acceptarea obligațiilor prezentei convenții pentru munca maritima atrage denunțarea Convenției asupra vârstei minime (munca maritima), 1920, in ce privește aplicarea art. 10 al acesteia si a Convenției asupra vârstei minime (cărbunari si fochiști), 1921 cu privire la aplicarea art. 12 al acesteia.

Articolul 11

Ratificările formale ale prezentei convenții se vor comunica directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care le va înregistra.

Articolul 12

1. Prezenta convenție nu va obliga decât statele membre ale Organizației Internaționale a Muncii, a căror ratificare va fi înregistrata de către directorul general.

2. Ea va intra in vigoare după 12 luni de la înregistrarea de către directorul general a primelor doua ratificări din partea statelor membre.

3. Drept urmare, aceasta convenție va intra in vigoare, pentru fiecare stat membru, după 12 luni de la data la care a fost înregistrata ratificarea sa.

Articolul 13

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de 10 ani după data intrării inițiale in vigoare a convenției, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care îl va înregistra.

Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție si care, timp de un an după expirarea perioadei de 10 ani menționata in paragraful precedent, nu va uza de facultatea de denunțare prevăzuta de prezentul articol, va fi ținut pentru o perioada de 10 ani si, in consecința, va putea denunța prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, in condițiile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 14

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor statelor membre ale Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și denunțurilor comunicate lui de către statele membre ale organizației.

2. Notificând statelor membre ale organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care i-a fost comunicată, directorul general va atrage atenția statelor membre ale organizației asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

Articolul 15

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, spre înregistrare, în conformitate cu art. 102 al Cartei Națiunilor Unite, informații complete asupra tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare înregistrate conform articolelor precedente.

Articolul 16

Ori de câte ori va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei convenții și va constata dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a acesteia.

Articolul 17

1. În cazul în care conferința va adopta o nouă convenție de revizuire, totală sau parțială, a prezentei convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un stat membru a noii convenții de revizuire va atrage de plin drept, fără a se mai ține seama de art. 13 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) cu începere de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta convenție va înceta de a mai fi deschisă ratificării de către statele membre.

2. Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare, în forma și conținutul său, pentru statele membre care au ratificat-o dar care nu vor ratifica convenția de revizuire.

Articolul 18

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au egală valoare.